

Thầy Hoàng Trọng Hàn

Tôi học lớp đệ thất ở trường Quang Trung, khi lên lớp đệ lục thì bọn con trai được chuyển qua trường Trần Hưng Đạo – trước đó có tên là trường Bảo Long, để nhường lớp nhường sân cho nữ sinh áo trắng, sau đổi thành áo xanh, tên trường đổi thành Bùi Thị Xuân – một danh tướng thời Tây Sơn.

Thầy hiệu trưởng trường Trần Hưng Đạo lúc chúng tôi mới chân ướt chân ráo ngập ngừng leo dốc đến trường là thầy Hoàng Khôi. Chúng tôi thỉnh

thoảng mới thấy mặt thầy, vì theo lẽ chung của lũ học trò – hễ thấy các thầy đang đi hay đang đứng đâu đó trong khuôn viên trường là cả bọn tìm mọi cách để tránh né, lúc thấy các thầy ngoài đường hay ở phố cũng vậy, vì sợ nhỡ thầy thấy, hôm sau vào lớp bị kêu lên trả bài mà không thuộc thì cầm bằng ăn trứng hoặc ăn gậy là cái chắc. Qua năm sau, thầy Kỳ Quan Lập làm hiệu trưởng cho đến lúc tôi học xong tú tài.

Được biết những năm kế tiếp sau đó, lần lượt làm hiệu trưởng trường Trần Hưng Đạo là các thầy Tạ Tất Thắng, Trần Nho Mai, Hoàng Trọng Hàn và Trương Văn Hoàn. Tôi được học môn Anh văn với thầy Tạ Tất Thắng và môn vạn vật với thầy Trần Nho Mai. Tuy không được học môn toán với thầy Trương Văn Hoàn nhưng thầy Hoàn đối với chúng tôi rất gần gũi trong các sinh hoạt thể thao văn nghệ và báo chí. Hơn nữa, Trương Sỹ Thực – em của thầy cùng lớp với chúng tôi, tuy khác ban nhưng cũng thường ghé nhà thầy chơi với Thực ở trong khuôn viên nhà trường. Thầy Hoàng Trọng Hàn tôi mới biết sau này khi ở Mỹ.

Thầy được bổ nhiệm làm hiệu trưởng trường Trần Hưng Đạo từ năm 1966 đến năm 1972.

Năm 2010, lúc anh chị em cựu học sinh hai trường Bùi Thị Xuân và Trần Hưng Đạo ở thành phố Houston nhận trách nhiệm tổ chức Đại Hội vào mùa hè, ngoài việc tiếp tay với anh chị em làm đủ mọi việc như tập văn nghệ, vẽ vờn trang trí, làm MC...tôi còn nhận thực hiện tờ đặc san cho đại hội. Tôi gửi email mời các giáo sư và các anh chị viết bài để đăng vào nội san. Được nhiều giáo sư và anh chị em khắp nơi hưởng ứng nên tờ đặc san được ra mắt trong đại hội với 160 trang. Trong số các bài viết của giáo sư, có bài của thầy Hoàng Trọng Hàn với tựa đề “Chuyện Xe Jeep Cũ” ở trang 28-29. Trong kỳ đại hội này, chính tôi là người đứng trên sân khấu để giới thiệu các giáo sư đến dự. Lần đầu tiên tôi được thấy thầy Hoàng Trọng Hàn, sau khi bế mạc thầy có gặp tôi bầy tay và nói “*đại hội thành công, các anh chị tổ chức chu đáo và thành công lắm*”. Sau ngày đại hội, hầu hết đều xuống tàu đi cruise, thầy Hoàng Trọng Hàn và phu nhân không đi. Đến năm 2012, tôi giúp chị Đặng Kim Tuyến tổ chức đại hội ở Nam California và cũng nhận làm tờ đặc san. Lần này đặc san dày đến 340 trang và cũng có bài của thầy Hoàng Trọng Hàn đăng ở trang 76 với tựa đề “*Quê Xăm Chùa Linh Quang*”,

Những năm sau đó tôi không gặp lại thầy Hoàng Trọng Hàn nhưng vẫn biết tin tức của thầy từ những thông tin trên email. Có dạo nghe tin thầy bị bệnh nhưng rồi lại khỏe. Nếu tính thời gian tôi chưa gặp lại thầy là sáu năm rưỡi vì hai lần đại hội sau đó – 2014 và 2016 tôi không tham dự vì quá bận chuyện Hưng Đạo và gia đình. Không biết thầy Hoàng Trọng Hàn có dự những lần đó hay không?

Tình cờ! Thật tình cờ...tôi gặp lại thầy và đầu năm 2017 tại Nam California. Số là vợ chồng tôi phải theo một người con sang Cali để chữa bệnh và nghỉ dưỡng trong nhiều tháng. Tôi có tổ chức một buổi họp mặt một số anh chị em hai trường tại nhà chị Xuân Ninh hôm 7 tháng 1. Nơi đây tôi gặp vợ chồng anh Phan Công Lâm & chị Hạ Thị

Bảy. Hai hôm sau anh Lâm & chị Bảy gọi điện thoại mời vợ chồng tôi đến dự buổi tiệc mừng “về hưu” của anh Lâm tại nhà. Đó là ngày 14 tháng 1. Khi vừa bước vào nhà thì người đầu tiên tôi nhận ra là thầy Hoàng Trọng Hàn và phu nhân. Thầy cũng nhận ra tôi ngay. Tôi chào thầy cô và thầy cười vui nói ngay họ tên tôi (cùng họ với thầy) rồi nhắc lần gặp tôi ở Houston trong kỳ đại hội 2010 và một số chuyện lúc thầy ở Đà Lạt, trong đó thầy có nhắc đến vài chuyện có liên quan đến chùa Linh Quang ở đường Hai Bà Trưng (cây số 4). Tôi thấy thầy khỏe, da mặt hồng hào và được biết thầy cô qua California ăn tết để tránh cái lạnh ở bên miền đông. Anh Phan Công Lâm là học trò của thầy, hôm đó bạn cùng lớp với anh Lâm cũng đến khá đông, người nào cũng đến chào và chuyện trò với thầy. Tôi cũng hỏi thăm sức khỏe của thầy, thầy cho biết là mọi chuyện đều OK (không biết thầy có dấu bệnh hay không?). Đám học trò đến chụp hình với thầy cô, tôi và anh Nguyễn Đình Cường (GS Trần Hưng Đạo) cùng thầy trao đổi nhiều chuyện liên quan đến Đà Lạt...

Chúng tôi tiễn thầy cô ra tận cửa và không quên chúc thầy cô “ăn tết vui vẻ” và mong ngày gặp lại...

Vợ chồng tôi và con gái trở về Houston vào đầu tháng tư vì bệnh tình của cháu đã thuyên giảm nhiều. Sau hơn 8 tháng đi đi về về nên khi trở về phải bỏ nhiều thì giờ để dọn dẹp từ trong nhà cho đến ngoài sân sau sân trước, đồng thời phải cắm đầu cắm cổ viết lách, trình bày bài vở cho tờ một đặc san Hướng Đạo. Ngày nào tôi cũng thức dậy sớm, khoảng từ 5 đến 5 giờ rưỡi, pha một ly cà phê xong là nhảy lên lầu mở computer. Hôm 1 tháng 5 lướt qua vài tên người gửi thấy tin thầy Hoàng Trọng Hàn đã từ trần tại Virginia. Tôi hết sức bàng hoàng! Mới gặp thầy chỉ ba tháng rưỡi trước đây. Thế mà....

Hôm nay ngồi viết những dòng chữ này để nhớ thầy Hoàng Trọng Hàn, một trong những vị hiệu trưởng trường trung học Trần Hưng Đạo, nơi tôi đã học theo học thời trung học. Tôi cầu nguyện cho hương linh thầy

được an nghỉ thành thơ bên kia thế giới – nơi không có hận thù ân oán. Tôi xin đốt cho thầy một nén nhang...

Phong Châu

Gặp thầy Hoàng Trọng Hàn tại nhà anh Lâm & chị Bảy hôm 14 tháng 1 – 2017 ở Nam California